2

មេរៀនទី២: រឿងដើមឈើ២ដើម

A Tale of Two Trees

3

មេរៀនទី៣: បញ្ហាខាងផ្លូវច្បាប់ដ៏ធំនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ

The Greatest Problem in the Bible

មេរៀនទី៤

4

សេចក្តីតំរូវតែមួយគត់សំរាប់ស្ថានសួគ៌

The Only Requirement for Heaven

5

មេរៀនទី៥ សេក្តីសង្គ្រោះ: អតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល និង អនាគតកាល

Salvation: Past, Present, and Future

មេរៀនទី៦

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ភ្នាក់ងារនៅក្នុងសប្បុរិសកម្ម

6

The Holy Spirit:

The Agent in Sanctification

ទំនាក់ទំនងជាសាវក: 7

លក្ខណ:សំគាល់ជាអ្នកគ្រីស្ទាន

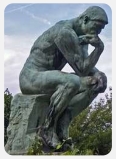

មេរៀនទី៧

Discipleship:

The Christian’s Identity

មេរៀនទី៨: ជីវិតរបស់អ្នកគ្រីស្ទាន

The Christian’s Life 8

មេរៀនទី៩: បេសកកម្មរបស់អ្នកគ្រីស្ទាន

The Christian’s Commission 9

ហេតុអ្វីសិក្សាព្រះគម្ពីរ?

Why Study the Bible?

មេរៀនទី១

1

និពន្ធជាភាសាអង់គ្លេសដោយ លោកបាស្ទ័របណ្ឌិត ហោវើឌ ហ្វលិន

និពន្ធ រៀបចំនិងកែសំរួលជាភាសាខ្មែរដោយ លោកបាស្ទ័របណ្ឌិត ជេម្ស ច័ន្ទឡា ដុក

សម្ព័នអន្តរជាតិអាដវេនទីស្ទខ្មែរ

Cambodian Adventist International

This lesson study is published by Cambodian Adventist International (CAI) with generous helps and supports of the Pacific Union Conference of Seventh-day Adventists for a purpose of evangelistic outreach.

Please contact us first before making any photocopy of this material.

CAI

2210 East Poinsettia Street

Long Beach, CA 90805-2630

Or email us at:

thenewlight.cai@gmail.com

The New Light Podcast ពន្លឺថ្មី

Unless otherwise noted, all scripture quotations are from The Bible in Khmer, published by United Bible Societies.

© 2014 by Cambodian Adventist International (CAI).

All rights reserved.

2210 E. Poinsettia St., Long Beach, CA 90805-2630

Published in the United States of America

សម្លេងបងខាស្ត

“ពន្លឺថ្មី”

Pastor James Dok, Speaker

ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូវនៃ

តំបន់រដ្ឋកាលីហ្វ័រនីញ៉ាប៉ែកខាងត្បូង សហរដ្ឋអាមេរិក

បើលោកអ្នកមានលទ្ធភាពក្នុងការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រ អ៊ិនធើណែត ឬ ស្មាតហ្វូន សូមឡុគ្គអ៊ិន (log in) *www.linguaspirita.net* ហើយសូមចុចលើពាក្យ **Khmer** លោកអ្នកអាចទទួលស្តាប់នូវដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូវតាមរយៈលោកប៉ាស្ទ័រ ដេម្ស ច័ន្ទឡា ដុក។ ហើយបើលោកអ្នកមានបំណងចង់:

- សិក្សារព្រះគម្ពីរ
- ដឹងពីសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះយេស៊ូវ និងជីវិតរបស់ទ្រង់
- បានសេចក្តីសង្ឃឹមនៅក្នុងជីវិតដែលមានព្រះ ឬ
- ជួយជាជំនួយ ខាងថវិការ ពេលវេលា និង វិជ្ជាជីវៈ

សូមអ៊ីម៉េល :

thenewlight.cai@gmail.com

ឬ សរសេរសំបុត្រទៅកាន់:

Cambodian Adventist International (CAI)

2210 E. Poinsettia St.

Long Beach, CA 90805-2630

៤) **ចំពូកវែងនិងខ្លីជាងគេនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ:** ជំពូកដែលវែងជាងគេបង្អស់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ គឺនៅក្នុងសៀវភៅទំនុកដំកើង ជំពូក១១៩ ដែលមានខទាំងអស់ចំនួន១៧៦។ ឯជំពូកដែលខ្លីជាងគេ ក៏នៅក្នុងសៀវភៅ ទំនុកដំកើងដដែល ជំពូក១១៧ដែលមានខចំនួនតែ២ប៉ុណ្ណោះ។ ហើយជំពូក១១៧ នេះគឺជាជំពូកមួយដែលនៅចំពាក់កណ្តាលព្រះគម្ពីរទៀតផង។

សៀវភៅដែលវែងជាងគេនៅក្នុងព្រះគម្ពីរក៏ជាសៀវភៅទំនុកដំកើងដែរ ដែលមាន១៥០ជំពូកនិង៤៣៧៤ពាក្យ (គិតជាជាភាសាអង់គ្លេស)។ ចំណែកសៀវភៅដែលខ្លីជាងគេ គឺសៀវភៅយ៉ូហានទី៣ មានជំពូកតែ១និងពាក្យចំនួនតែ២៩៩ ប៉ុណ្ណោះ(គិតជាជាភាសាអង់គ្លេស)។

ខដែលវែងជាងគេ គឺនៅក្នុងសៀវភៅ នាងអេសធើរ ជំពូក៨ខ៩ដែលមានចំនួន៩០ពាក្យ (គិតជាជាភាសាអង់គ្លេស)។ ឯខដែលខ្លីជាងគេបង្អស់គឺនៅក្នុងសៀវភៅយ៉ូហាន ជំពូក១១ខ៣៥ ដែលមានតែពីរពាក្យប៉ុណ្ណោះ "Jesus wept/ ព្រះយេស៊ូវក៏ទ្រង់ព្រះកន្សែង។"

៥) **ព្រះគម្ពីរត្រូវបានទទួលអះអាងថាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ:** មានសៀវភៅដែលបានចងក្រងឡើងជាច្រើនក្បាលដោយមេសាសនាធំៗនិងល្បីៗ តែគ្មានសៀវភៅណាមួយដែលអះអាងថាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឡើយ គឺមានតែព្រះគម្ពីរប៉ុណ្ណោះ។ ចំពោះអ្នកដែលជឿថាព្រះគម្ពីរជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ក៏ជឿថាព្រះបានបណ្តាលឲ្យមនុស្សចងក្រងព្រះគម្ពីរឡើងសំរាប់ជាជំនួយដ៏មានប្រយោជន៍ដល់មនុស្សលោកយើងផងដែរ។ ព្រះគម្ពីរចែងថា មាន៣០០០ពាក្យដែលនិយាយថា: "Thus saith the Lord/ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា"។ ពាក្យទាំងនេះ ភាគច្រើនគេបានជឿថាគឺជាពាក្យដែលបានដកស្រង់ចេញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវពិតៗ។

៦) **ព្រះគម្ពីរគឺជាប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏ពិតនិងមានកំណត់ត្រាត្រឹមត្រូវ:** មានអ្នកប្រវត្តវិទូរជាច្រើនដែលបានសរសេរពីព្រឹត្តិការណ៍ដែលកើតមានឡើងនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី នៅទន្ទឹមនឹងពេលដែលព្រះគម្ពីរបានត្រូវចងក្រងឡើង។ ក្នុងចំណោមប្រវត្តវិទូរទាំងអស់នោះ លោកយោសីហ្វើសដែលជាអ្នកល្បីល្បាញជាងគេ ហើយលោកក៏ជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលផងដែរ។ បន្ទាប់មកលោកប្រវត្តវិទូរតាក់ស៊ីតឹស ដែលជាជនជាតិរ៉ូម៉ាំង ដែលល្បីថាជាប្រវត្តិវិទូរចងក្រងតែការពិត ក៏បានទទួលស្គាល់ថា ព្រះគម្ពីរគឺពិតជាប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏ពិតៗមែន។ បានសេចក្តីថា គេអាចទទួលយកនូវការចងក្រងរបស់លោកទាំងពីរ និងប្រវត្តវិទូរមួយចំនួនទៀតជាផ្លូវការបាន។

មានការស្រាវជ្រាវជាប្រវត្តិសាស្ត្រថ្មីៗជាច្រើនទៀតដែលបញ្ជាក់ពីព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែលបានកើតឡើងពិតមែនដូចជាលោកប្រវត្តវិទូរ ម៉ែរល់ អង់ហ្គើរ អ្នកនិពន្ធវចនានុក្រមព្រះគម្ពីរបានសរសេរថា "អ្នកបូរាណវិទូរនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់ បានរុករកឃើញនូវទីក្រុងបូរាណៗ និងបុគ្គលសំខាន់ៗពីបូរាណដែលបានបញ្ជាក់ប្រាប់យើងនូវលក្ខណៈសំខាន់ៗជាច្រើន នៅក្នុងការយល់ដឹងនិងរៀនសូត្រពីសង្គមសាស្ត្រនិងប្រវត្តិសាស្ត្រនៅក្នុងជំនាន់នោះ។

-តទៅទំព័រទី១២

ហេតុអ្វីសិក្សារព្រះគម្ពីរ?
មេរៀនទី១

សេចក្តីផ្តើម

A. សំនួរនិងចំលើយដ៏ពិបាកបំផុត

មុនពេលយើងចាប់ផ្តើមសិក្សារព្រះគម្ពីរ យើងគួរដឹងថា តើហេតុអ្វីយើងមានចំណង់នៅក្នុងការសិក្សារនេះជាមុនសិន។ យើងសិក្សារព្រះគម្ពីរពីព្រោះព្រះគម្ពីរឆ្លើយនូវសំនួរទាំងឡាយណាដែលមនុស្សយើងមានចំងល់។

ព្រោះយើងដឹងថា គឺមានតែមនុស្សយើងទេ ដែលជាសត្វលោក ចេះសាកសួរពីអត្ថន័យនៅក្នុងការរស់នៅមានជីវិតរបស់យើង។ មានតែមនុស្សយើងទេ ដែលចេះសួរថា តើយើងមានកំណើតកើតពីណាមក? មានតែមនុស្សយើងទេដែលមានចំងល់ថា តើហេតុអ្វីបានជាគេមានជីវិតរស់នៅលើផែនដីនេះ ហើយតើដើម្បីអ្វី? ទីបញ្ចប់ គឺមានតែមនុស្សយើងទេដែលចង់ដឹងថា តើនៅពេលដែលយើងស្លាប់ទៅ ជីវិត ព្រលឹងវិញ្ញាណ និងការចងចាំរបស់យើង នឹងត្រូវទៅកាន់ទីកន្លែងណាហើយក្លាយទៅជាយ៉ាងដូចម្តេច?

សំនួរទាំងអស់នេះត្រូវគេចាត់ទុកនៅក្នុងក្រុមពិសេសមួយដែលយើងហៅថា ទស្សនវិជ្ជា ពីព្រោះវាជាសំនួរដែលពួកទស្សនវិទូរបានធ្វើការសញ្ជឹងគិតអស់រយៈពេលយ៉ាងយូរ។ ដោយសារសំនួរទាំងនេះជាសំនួរមានសារៈសំខាន់ និងពិបាកឆ្លើយ យើងត្រូវចាត់ទុកសំនួរទាំងនេះថាជាសំនួរខាងសាសនានិងជំនឿដែលទាក់ទងទៅនឹងភាពកង្វល់នៅក្នុងអនាគតរបស់មនុស្សយើង។

ដូចសំនួរខាងលើដែរ ចំឡើយទាំងអស់ ក៏ត្រូវធ្លាក់ទៅលើក្រុមពិសេសមួយនេះដែរ។ ដោយហេតុដែលយើងជឿថា ព្រះ លោកទ្រង់ប្រទាននូវចំលើយទៅនឹងសំនួរទាំងនេះយើងក៏ចាត់ទុកចំឡើយទាំងនេះថាជា អាទិទេពវិទ្យា (theology)។ ពាក្យថា theology ឬ អាទិទេពវិទ្យា គឺបានមកពីភាសារក្រេកពីរ ដែលមានន័យថា ការសិក្សារអំពីព្រះ។ កាលណាយើងចង់ដឹងពីវត្តមានរបស់ព្រះអាទិទេព គឺយើងត្រូវធ្វើការស្វែងរកនូវសញ្ញានិងភស្តុតាងជាក់ស្តែង ដែលមាននៅជុំវិញខ្លួនយើង និងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

B. ការសន្មត់ពីរយ៉ាងទៅលើជំនឿព្រះគ្រីស្ត

នៅពេលអ្នកប្រាជ្ញឈ្មោះ អឺយូគ្លិដ/Euclid និពន្ធសៀវភៅ រេខាគណិត/geometry គឺលោកត្រូវចាប់ផ្តើមពីទ្រឹស្តី ស្វ័យសត្យ/Axioms មានន័យថា ការសន្មតដែលមិនចេះខុស។ Axiom/ស្វ័យសត្យ គឺមិនមែនជាអ្វីដែលយើងបញ្ជាក់នោះទេ តែគឺជាអ្វីដែលយើងសន្មត់ថាជាការពិតវិញ។ បើគ្មាន Axioms/ ស្វ័យសត្យរបស់លោកអឺយូគ្លិដ នេះទេ ការសិក្សារពី geometry/ រេខាគណិត មិនអាចកើតមានបានឡើយ។ ហើយដូចគ្នានឹងឧទាហរណ៍ខាងលើនេះ សេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកគ្រីស្ទានក៏ចាប់ផ្តើមពី Axioms/ ស្វ័យសត្យពីរយ៉ាងដែរៈ គឺចាប់ផ្តើមពីវត្តមានរបស់ព្រះអាទិទេព និងការបណ្តាលឡើងនៃព្រះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ (Inspiration)។ យើងមិនអាចធ្វើការបញ្ជាក់ពីចំណុចណាមួយបានទេ ប៉ុន្តែយើងសន្មត់ថាការទាំងពីរនោះគឺជាការពិត។ បើសិនជាគ្មានករណីទាំងពីរខាងលើនេះទេការសិក្សារពីជំនឿនៃអ្នកគ្រីស្ទានមិនអាចកើតមានឡើងបានឡើយ។

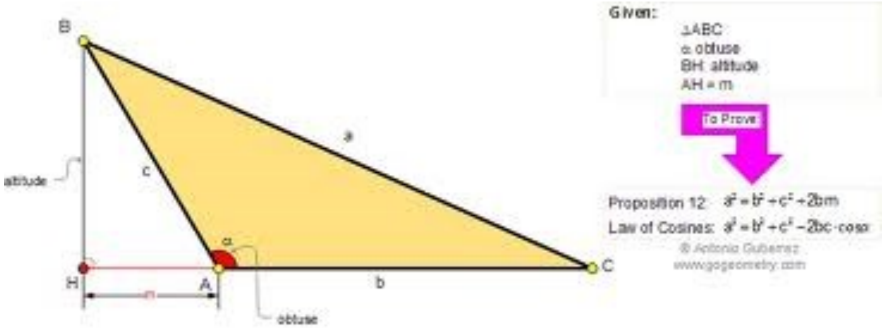

សេចក្តីពិតជប់យ៉ាងអំពីព្រះគម្ពីរ

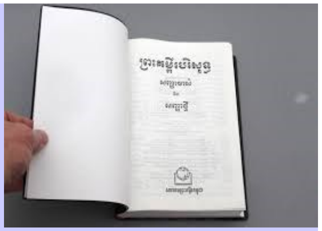

១) **ការចងក្រងព្រះគម្ពីរ:** ព្រះគម្ពីរបានចងក្រងឡើងនៅក្នុងកំឡុងពេល១៦០០ឆ្នាំដោយស្នាដៃរបស់មនុស្ស ប្រហែល៤០នាក់ គឺចាប់ផ្តើមពីឆ្នាំ១៥០០មុនរជ្ជកាលព្រះគ្រីស្ទរហូតដល់ឆ្នាំ១០០ក្រោយរជ្ជកាលព្រះគ្រីស្ទ(១៥០០ BC -១០០ AD)។

២) **ការបែងចែកព្រះគម្ពីរ:** ព្រះគម្ពីរគឺជាសៀវភៅតែមួយដែលរួមផ្សំឡើងពីសៀវភៅតូចៗចំនួន៦៦ក្បាល។ គម្ពីរបានត្រូវចែកចេញជាពីរផ្នែក សញ្ញាចាស់និងសញ្ញាថ្មី។ សញ្ញាចាស់បានចងក្រងនៅមុនរជ្ជកាលរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ឯសញ្ញាថ្មីបានចងក្រងឡើងអំពីជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ និងព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានកើតជាបន្តរបន្ទាប់ក្រោយការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវទៅ។

៣) **ជំពូកនិងខ:** គ្រប់សៀវភៅទាំងអស់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរលើកលែងតែសៀវភៅចំនួន៥ក្បាល ត្រូវបានបែងចែកចេញជាជំពូកនិងខ។ សៀវភៅទាំងប្រាំដែលមិនបានបែងចែកជាជំពូកមាន សៀវភៅអូបាឌា ភីលីម៉ូន យ៉ូហានទី២ យ៉ូហានទី៣ និង យូដាស។ សៀវភៅទាំងអស់នេះគឺជាសៀវភៅខ្លីៗដែលមានតែខប៉ុណ្ណោះ។ ឯជំពូកទាំងឡាយដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរបានត្រូវណែនាំមកដោយលោក ខាឌីណល់ ហ្យូហ្គោ ឌី អែស ឆ៊ែរ នៅក្នុងឆ្នាំ១២៣៨ ហើយបន្ទាប់មកខក៏ត្រូវបានបន្ថែមចូលមកក្នុងព្រះគម្ពីរនៅក្នុងឆ្នាំ១៥៥១ ដោយលោក រ៉ូបើតទិស ស្តេហ្វិនិស។

បើលោកអ្នកចង់បានមេរៀនសិក្សារនេះជាភាសាខ្មែរ សូមទាក់ទង ឬសរសេរសំបុត្រទៅ CAI

តទៅទំព័រទី១៤

សំរាប់មេរៀនបន្ទាប់

1. ភាពយន្តឬសៀវភៅដែលបញ្ជាក់ប្រាប់ពីរឿងអ្វីមួយគឺយើងហៅថាសាច់រឿង។
2. ដើម្បីយល់ពីភាពយន្តឬសៀវភៅណាមួយ គឺយើងត្រូវដឹងថាតើសាច់រឿងនោះនឹងក្លាយទៅយ៉ាងដូចម្តេច។
3. ដូចឧទាហរណ៍ខាងលើនេះ ព្រះគម្ពីរថ្លែងប្រាប់យើងពីចំណាប់ផ្តើមនៃពេលវេលា និង បញ្ចប់នៅក្នុងចំណាប់ផ្តើមនៃអមតភាព។

ដើម្បីឲ្យយើងបានងាយយល់ពីរឿងនេះ គឺយើងត្រូវដឹងថា តើសាច់រឿងនេះមានការបកស្រាយយ៉ាងដូចម្តេច ក្នុងការសិក្សារជាបន្ទាប់ យើងត្រូវធ្វើការស្រាវជ្រាវទៅក្នុងសាច់រឿងនេះ។

សេចក្តីពិតដប់យ៉ាងអំពីព្រះគម្ពីរ (ភាគបញ្ចប់)

៧) **ពាណិជ្ជកម្មព្រះគម្ពីរ:** ព្រះគម្ពីរបានត្រូវលក់ចេញឬចែកជាអំណោយនៅក្នុងមួយថ្ងៃចំនួនជាង១៦៨០០០ក្បាល បើយោងតាមសមាគមព្រះគម្ពីរហ្គីឌីយាន្ស ហ្វាយគ្លីហ្វអន្តរជាតិ និងសមាគមព្រះគម្ពីរអន្តរជាតិ។ មតិភាគច្រើនបាននិយាយថា ព្រះគម្ពីរគឺជាសៀវភៅមួយដែលត្រូវបានលក់ចេញច្រើនជាងគេទាំងអស់នៅក្នុងពិភពលោក និងគ្រប់ពេលវេលាទាំងអស់។ ហើយដែលត្រូវបានបកប្រែជាភាសារដ៏ទៃចំនួន១២០០ ភាសារទៀតផង។

៨) **ព្រះគម្ពីរតែងគាំទ្រគ្នាជានិច្ច:** គ្មានការខ្វែងទំនាស់គ្នានៅក្នុងព្រះគម្ពីរឡើយ។ មានបុគ្គលខ្លះបានអះអាងថាគេបានរកឃើញពីការខ្វែងទំនាស់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ប៉ុន្តែចំណុចនេះមិនអាចកើតមានបានឡើយលើកលែងតែគេមានការយល់ខុសអំពីអត្ថន័យឬអត្ថបទនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ កាលណាអានព្រះគម្ពីរ អ្នកត្រូវមើលទៅលើរូបភាពនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទាំងមូល ហើយខិតខំព្យាយាមយល់ដឹងនូវការបង្រៀនរបស់ព្រះគម្ពីរទៀតផង គឺបានសេចក្តីថាមិនអាចមានការខ្វែងទំនាស់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរបានឡើយ។ នេះគឺជាការដ៏អស្ចារ្យមួយ បើគិតអំពីអាយុនៃការចងក្រងព្រះគម្ពីរ។

៩) **បទទំនាយនៃព្រះគម្ពីរ:** មានបទទំនាយចំនួនជាង៣២០០ខ ដែលបានត្រូវកើតមានឡើងដូចនៅក្នុងព្រះគម្ពីរឬចាប់តាំងពីការចងក្រងព្រះគម្ពីរមក។ ប៉ុន្តែ នៅមានចំនួនជាង៣១០០ខទៀតដែលមិនទាន់កើតមាននៅឡើយ។

១០) **អ្នកនិពន្ធព្រះគម្ពីរ:** យ៉ាងហោចណាស់មានអ្នកនិពន្ធប្រហែល៤០នាក់ចងក្រងព្រះគម្ពីរ ខ្លះជោគជ័យ ខ្លះទៀតមិនសូវជោគជ័យ។ ឯសាវកប៉ូលបាននិពន្ធសៀវភៅចំនួន១៣ក្បាល ហើយប្រហែលជានិពន្ធសៀវភៅហេព្រើរទៀតផង។ ចំណែកលោកហោរាម៉ូសេ និពន្ធសៀវភៅចំនន្ទួន៥ក្បាល គឺចាប់តាំងពីសៀវភៅដើមដំបូងនៃព្រះគម្ពីរ។

ព្រះគម្ពីរផ្តល់នូវសុភាសិតចំនួនជាង៣០០០ដល់ស្តេចសាឡូម៉ូន។ សុភាសិតទាំងអស់នោះមិនមែនមានតែនៅក្នុងសៀវភៅសុភាសិតមួយប៉ុណ្ណោះទេ ហើយភាគច្រើនស្តេចសាឡូម៉ូនទ្រង់ជាអ្នកនិពន្ធទៀតផង។

ចំណាប់ផ្តើមរបស់យើង គឺការផ្ទង់គំនិតទៅលើ Axioms/ ស្វ័យសត្យឬការសន្មតដែលមិនចេះខុស ទាំងពីរខាងលើនេះ។

ដូច្នេះគឺយើងត្រូវមើលទៅលើអត្ថន័យនៃពាក្យថា ” ព្រះអាទិទេព ” តើពាក្យនេះមានអត្ថន័យយ៉ាងដូចម្តេច? តើហេតុអ្វី បានជាអ្នកគ្រីស្ទានជឿថាមានព្រះអាទិទេពតែមួយអង្គវិញ? ហើយតើព្រះអទិទេពមានសិទ្ធិអ្វីមកបង្គាប់បញ្ជាឲ្យយើងធ្វើការរស់នៅតាមនោះ? តើធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចដើម្បីឲ្យខ្ញុំ ដឹងថាមានព្រះអទិទេពនោះ? ហើយតើទ្រង់មានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំយ៉ាងដូចម្តេច?

ចំលើយទៅនឹងសំនួរខាងលើនេះនឹងបង្ហាញយើងឲ្យឃើញនូវចំលើយពីសំនួរផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង ហើយមិនតែប៉ុណ្ណោះ វាអាចនឹងផ្តល់ជាគ្រឹស្ថានសំរាប់ការសិក្សាររបស់យើងនូវមេរៀនក្រោយៗទៀតផងដែរ។

វត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ឬព្រះអាទិទេព

A. តើអក្សរប្រាំពាក្យនៅក្នុងព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងអ្វីខ្លះអំពីព្រះអាទិទេព?

1. លោកុប្បត្តិ ១:១ - ***កាលដើមដំបូងឡើយ*** ***ព្រះ***បាន***បង្កើត***ផ្ទៃមេឃនិងផែនដី។

នាមទីមួយ(***ព្រះ)*** នៅក្នុងគម្ពីរ បញ្ជាក់ថា ព្រះមានតាំងពីដើមដំបូងមក។

កិរិយាសព្ទទីមួយ(***បង្កើត)*** នៅក្នុងគម្ពីរបញ្ជាក់ថា ព្រះបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់។

តើហេតុអ្វីបានជាព្រះលោកបានបង្កើតសាកលលោកយើងនេះ?

យើងចង់ដឹងពីហេតុ។

យើងដឹងហើយថាគ្រប់ទាំងផលទាំងអស់គឺតែងតែកើតមកពីហេតុ

ឧទាហរណ៏: ដើមស្វាយដុះចេញពីគ្រាប់ស្វាយ (ក្នុងឃ្លានេះគ្រាប់ស្វាយគឺជាហេតុ ដើមស្វាយគឺជាផល)

គ្រាប់(ផ្លែ)ស្វាយ ចេញមកពីដើមស្វាយ (ក្នុងឃ្លានេះគ្រាប់ស្វាយជាផល ហើយដើមស្វាយជាហេតុវិញ។)

ដើមស្វាយ នៅតែបន្តរដុះចេញពីគ្រាប់(ផ្លែ)ស្វាយ ហើយ គ្រាប់(ផ្លែ)ស្វាយក៏ចេះតែបន្តរចេញមកពីដើមស្វាយ។

បើយើងចេះតែដេញចោទសួរជាច្រើនដងបន្តរទៅទៀតយើងនឹងទៅដល់ដើមស្វាយដំបូងបង្អស់។ តើដើមស្វាយដំបូងបង្អស់នោះកើតមកពីណា? យើងអាចធ្វើការសន្មតថា ដើមស្វាយដំបូងបង្អស់នោះ គឺច្បាស់ជាមានអ្នកបង្កើត គឺដូចជាការបង្កើត តុ កៅអី ឬ នាឡិកា ជាដើម។ល។ សំរេចសេចក្តីទៅ អ្វីៗដែលកើតមានឡើងនៅលើផែនដីនេះគឺតែងតែមានម្ចាស់។ ចំលើយរបស់យើងគឺថា ព្រះទ្រង់ជាអ្នកបង្កើត ផ្ទៃមេឃ ផែនដី និងរបស់សព្វសារពើទាំងអស់រួមទាំងសាកលលោកទាំងមូលផងដែរ។ ដូច្នេះយើងអាចចាត់ទុកថាព្រះគឺជាបុព្វហេតុទីមួយ។

3. បន្ថែមលើនេះ ចូរយើងសំគាល់ទៅលើការអះអាងដ៏សំខាន់របស់គម្ពីរទំនុកដំកើង ៣៣:៦ ”*ដោយសារព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ផ្ទៃមេឃបានកើតមក ហើយពួកតារានៅលើនោះ បានកើតដោយសារខ្យល់ពីព្រះឱស្ឋទ្រង់។*” ដូច្នេះយើងឥឡូវនេះបានដឹងថា ព្រះបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី ចុះព្រះនាមនៃព្រះនេះមានឈ្មោះជាអ្វី? ព្រះនាមនៃព្រះអាទិទេពនេះឈ្មោះហៅថា ”យេហូវ៉ា ”ភាសាហេព្រើរដែលជាភាសាបុរាណបង្អស់របស់សាសន៍យូដា ឬ អ៊ីស្រាអែលបច្ចុប្បន្ននេះបញ្ជាក់ថាព្រះនាម ”យេហូវ៉ា ”គឺជានាមដ៏បរិសុទ្ធបំផុត ដូច្នេះគេមិនប្រកប ឬប្រើទេ គឺគេប្រើពាក្យថា ”អម្ចាស់ ”ជំនួសវិញ។

អ្នកប្រាជ្ញដែលបកប្រែព្រះគម្ពីរក៏បានដើរតាមទំលាប់ខាងលើនេះទៅ។

ហើយជំនួសការប្រើព្រះនាម ”យេហូវ៉ា ” គឺគេប្រើពាក្យថា ”ព្រះអម្ចាស់ ”វិញ។

អេសាយ ៤០:២៦ ”*ចូរងើយភ្នែកឯងមើលទៅឯលើហើយពិចារណា: តើអ្នកណាដែលបានបង្កើតរបស់ទាំងនេះ? ដែលនាំពួកពលបរិវារចេញមកតាមចំនួនដូច្នេះ ហើយទ្រង់ក៏ហៅតាមឈ្មោះរៀងរាល់តួ ដោយព្រះចេស្តាដ៏ធំរបស់ទ្រង់ ហើយដែលគ្មានអ្នកណាមួយខានឡើយ ដោយព្រោះតេជានុភាពដ៏ខ្លាំងក្លាដែរ។* ”

ពាក្យដែលប្រើនៅក្នុងសញ្ញាថ្មី (New Testament) គឺពាក្យ (scripture) ព្រះបន្ទូល។ អ្នកបដិវតន៍ជនជាតិអង់គ្លេសម្នាក់ឈ្មោះ ជនវ៉ាយឃ្លីហ្វ (John Wycliffe) ចាប់ផ្តើមប្រើពាក្យ ”ព្រះបន្ទូល ”ជំនួស ”ព្រះគម្ពីរ ”ជាលើកដំបូងបង្អស់ ហើយពាក្យនេះក៏ត្រូវបានប្រើជាប់ជារៀងរហូតមក។

D. តើការបើកសំដែងនេះមានគោលបំណងអ្វី?

ទំនុកដំកើង ១១៩:១០៥ ”*ព្រះបន្ទូលនៃទ្រង់ជាចង្កៀងដល់ជើងទូលបង្គំ ហើយជាពន្លឺបំភ្លឺផ្លូវរបស់ទូលបង្គំផង។*”

ទំនុកដំកើង ១១៩:១១ ”*ទូលបង្គំបានកំណត់ចាំព្រះបន្ទូលទ្រង់ទុកនៅក្នុងចិត្ត ប្រយោជន៍កុំឲ្យទូលបង្គំធ្វើបាបនឹងទ្រង់ឡើយ។*”

ម៉ាថាយ ៥:៨ ”*មានពរហើយ អស់អ្នកដែលមានចិត្តបរិសុទ្ធ ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានឃើញព្រះ។*”

សេចក្តីបញ្ចប់

ចូរយើងសង្ខេបឡើងវិញ

1. យើងបានបកស្រាយនូវអត្ថន័យនៃពាក្យថា ”ព្រះ ” ឬ ”ព្រះអាទិទេព ”។
2. យើងបានដឹងថានៅក្នុងមហាសន្និវាសឬសាកលលោកនេះ គឺមានព្រះតែ១អង្គទេ ព្រះនាមយេហូវ៉ា។
3. យើងបានសិក្សាពីគន្លឹះនៃពាក្យដែលពិពណ៌នាពីលក្ខណះរបស់ព្រះ។
4. យើងបានពន្យល់នូវអត្ថន័យនៃពាក្យ:
   - ♦ វិវរណៈ ឬ ការបើកសំដែង
   - ♦ ការបណ្តាលឲ្យ ឬ ការញាំុងឲ្យ
   - ♦ ព្រះបន្ទូល

ធូលីដី
ដង្ហើមជីវិត
→ ជីវិតក៏មានឡើង

ភាសារបស់មនុស្ស
គំនិតរបស់ព្រះ
→ ពះបន្ទូលនៃព្រះ

C. ដូច្នេះ ចុះពាក្យថាព្រះបន្ទូលមានន័យដូចម្តេច?

ព្រះបន្ទូល

↓

វិវរណៈ ឬ ការបើកសំដែង

↓

ហោរា

↓

ការបណ្តាល ឬញាំង

↓

សៀវភៅ (ព្រះគម្ពីរ)

ព្រះគម្ពីរ - ភាសាអង់គ្លេសហៅថា បាយបុល(Bible) មកពីភាសាក្រេក ប៊ីប្លីយ៉ា(biblia) មានន័យថា ”សៀវភៅតូច” ឬ ”ក្រាំងតូច”។ ពាក្យនេះចេញមកពីទំរង់ពាក្យរបស់ភាសាក្រេក ប៊ីប្លូស់(biblos) ប្រែថា ស្លឹករឹតឬក្រដាស់។ ក្រោយមកពាក្យថា ប៊ីប្លូស់ នេះក៏បានប្រែទៅជាពាក្យថា សៀវភៅឬក្រាំងវិញ។

B. តើយើងមិនអាចមានព្រះពិតតែមួយអង្គបានទេឬ?

យេរេមា ១០:១១ *”ដូច្នេះត្រូវប្រាប់គេថា ព្រះទាំងប៉ុន្មានដែលមិនបានបង្កើតផ្ទៃមេឃនិងផែនដី នោះនឹងត្រូវវិនាសបាត់ពីផែនដីហើយពីក្រោមផ្ទៃមេឃទៅ។”*

យ៉ូហាន ១:១-៣ *”កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល ព្រះបន្ទូលក៏គង់នៅជាមួយនឹងព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលនោះឯងជាព្រះ ... គ្រប់របស់ទាំងអស់បានកើតមកដោយសារទ្រង់ ហើយក្នុងបណ្តារបស់ដែលបានបង្កើតមកទាំងប៉ុន្មាននោះគ្មានអ្វីណាមួយកើតមកក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។”*

អេសាយ ៣៧:១៦ *”ឱព្រះយេហូវ៉ានៃពួកពលបរិវ៉ា ជាព្រះនៃអ៊ីស្រាអែលដែលគង់នៅចន្លោះចេរ៉ូប៊ីមអើយ គឺទ្រង់តែ១ព្រះអង្គ ដែលជាព្រះនៃអស់ទាំងសាសន៍នៅផែនដី ទ្រង់បានបង្កបង្កើតផ្ទៃមេឃនិងផែនដី។”*

របាក្សត្រទី១ ១៦:២៦ *”ពីព្រោះអស់ទាំងព្រះដ៏ទៃសុទ្ធតែជារូបទទេ តែឯព្រះយេហូវ៉ាវិញ ទ្រង់បានបង្កើតផ្ទៃមេឃ។”*

នេហេមា ៩:៦ *”គឺទ្រង់តែ១ដែលជាព្រះឯកអង្គ ទ្រង់បានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងអស់ទាំងជាន់នៃផ្ទៃមេឃ ព្រមទាំងពួកពលបរិវ៉ានៅលើនោះ ផែនដីហើយសមុទ្រ និងរបស់សព្វសារពើរដែលនៅស្ថានទាំងនោះផង ទ្រង់ក៏ផ្តល់ជីវិតដល់របស់ទាំងនោះ ហើយពួកពលនៅលើមេឃក៏ថ្វាយបង្គំដល់ទ្រង់។”*

ចូរសំគាល់ថា: សំរាប់បុគ្គលដែលជឿទៅលើព្រះតែ១អង្គ ភាសាអង់គ្លេសហៅថា (Monotheist) ឯកទិទេព។ សំរាប់បុគ្គលដែលជឿទៅលើព្រះជាច្រើនអង្គ ភាសាអង់គ្លេសហៅថា (Polytheist) ពហុទេព។ សំរាប់អ្នកគ្រីស្ទាន គឺគេមានជំនឿទៅលើព្រះតែ១អង្គគត់ដែលយើងហៅថា ឯកទិទេព។

យើងបានស្គាល់នូវមុខងាររបស់ព្រះ យើងបានស្គាល់នូវព្រះនាមដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ យើងបានដឹងថានៅក្នុងនាទីរបស់យើង យើងបានស្គាល់នូវមុខងាររបស់ព្រះ យើងបានស្គាល់នូវព្រះនាមដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ យើងបានដឹងថានៅក្នុងនាទីរបស់យើងជាអ្នកគ្រីស្ទាន គឺយើងត្រូវជឿទៅលើព្រះតែ១អង្គគត់ ដូច្នេះបន្ទាប់មកទៀត គឺយើងត្រូវដឹងថាតើព្រះលោកមានលក្ខណភាពដូម្តេច?

C. តើព្រះដែលជាអម្ចាស់មានលក្ខណៈដូចម្តេច?

យ៉ូហានទី១ ៤:៨ *"អ្នកណាដែលគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់នោះមិនស្គាល់ព្រះទេ ពីព្រោះទ្រង់ជាសេចក្តីស្រឡាញ់។"*

ដូច្នេះយើងដឹងថា លក្ខណភាពរបស់ព្រះ គឺទ្រង់ជាសេចក្តីស្រឡាញ់។ ហើយ តើសេចក្តីស្រឡាញ់នោះគឺជាអ្វី?

កូរិនថូសទី១ ១៣:៤-៦ *"ឯសេចក្តីស្រឡាញ់តែងតែអត់ធ្មត់ ហើយក៏សប្បុរស សេចក្តីស្រឡាញ់មិនចេះឈ្នានីស មិនចេះអួតខ្លួន ក៏មិនដែលមានចិត្តធំផង មិនដែលប្រព្រឹត្តបែបមិនគួរសម មិនដែលរកប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន មិនរហ័សខឹង មិនប្រកាន់ទោស មិនដែលអរសប្បាយចំពោះសេចក្តីទុច្ចរិតឡើយ គឺអរសប្បាយតែនឹងសេចក្តីស្មោះត្រង់វិញ។"*

ទាំងអស់នេះហើយ គឺជាលក្ខណភាពរបស់ព្រះអាទិទេព។

សេចក្តីស្រឡាញ់	ព្រះទ្រង់
គឺជាការការអត់ធ្មត់	ជាសេចក្តីអត់ធ្មត់
គឺជាសេចក្តីសប្បុរស	ជាសេចក្តីសប្បុរស
មិនចេះឈ្នានីស	មិនចេះឈ្នានីស
មិនចេះអួតខ្លួន	មិនចេះអួតខ្លួន
មិនដែលមានចិត្តធំ	មិនដែលមានចិត្តធំ
មិនដែលប្រព្រឹត្តបែបមិនគួរសម	មិនដែលប្រព្រឹត្តបែបមិនគួរសម
មិនដែលរកប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន	មិនដែលរកប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន
មិនរហ័សខឹង	មិនរហ័សខឹង
មិនប្រកាន់ទោស	មិនប្រកាន់ទោស
មិនអរសប្បាយចំពោះសេចក្តីទុច្ចរិត	មិនអរសប្បាយចំពោះសេចក្តីទុច្ចរិត
អរសប្បាយតែនឹងសេចក្តីស្មោះត្រង់	អរសប្បាយតែនឹងសេចក្តីស្មោះត្រង់

តើយ៉ាងដូចម្តេចបានជាយើងអាចដឹងនូវសេចក្តីខាងលើទាំងអស់នេះ? ចំលើយយ៉ាងខ្លីគឺថា ព្រះនឹងបើកសំដែងឲ្យយើងឃើញ។ មនុស្សលោកយើងនៅគ្រប់ជំនាន់ ខិតខំរុករកស្រាវជ្រាវតាមមធ្យោបាយផ្សេងៗ បច្ចេកទេសទំនើបៗ ដោយប្រើគ្រឿងកំព្យូទ័រដែលមានល្បឿនលឿនបំផុត ក៏មិនអាចស្វែងរកឃើញនូវសេចក្តីពិតរបស់ព្រះអាទិទេពរបស់យើងបានដែរ គឺលើកលែងតែទ្រង់បានបើកសំដែងឲ្យយើងឃើញប៉ុណ្ណោះ។

ការបើកសំដែងរបស់ព្រះ

A. តើព្រះលោកបើកបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់យ៉ាងដូចម្តេច?

វិវរណៈ ១:១ *"នេះជាសេចក្តីដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានបើកឲ្យឃើញ ជាសេចក្តីដែលព្រះបានប្រទានមកទ្រង់ ដើម្បីនឹងបង្ហាញដល់ពួកបាវបំរើទ្រង់ឲ្យដឹងពីអស់ទាំងការដែលបន្តិចទៀតត្រូវកើតមានមក ទ្រង់ក៏បានសំដែងឲ្យឃើញដោយចាត់ទេវតាទ្រង់មកឯយ៉ូហានជាបាវបំរើទ្រង់។"*

វិវរណៈ ១:១១ *"ការអ្វីដែលឯងឃើញ នោះចូរកត់ទុកក្នុងសៀវភៅចុះរួចផ្ញើរទៅឯពួកជំនុំទាំង៧។"*

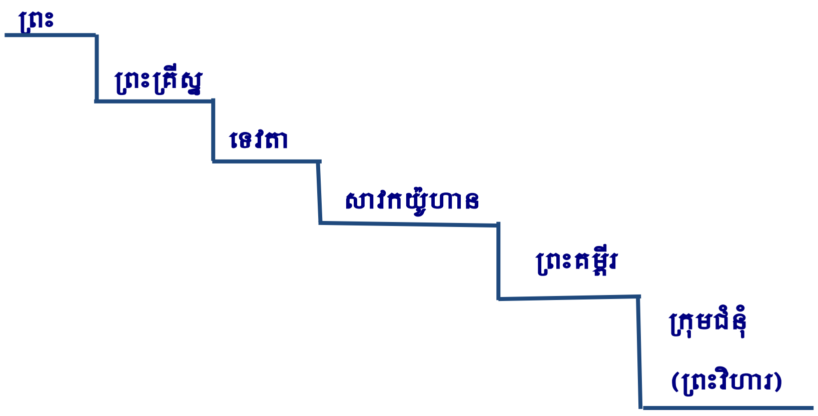

B. តើពាក្យអ្វីដែលពិពណ៌នាពីសេចក្តីដែលព្រះបានប្រទានមកនេះ?

ធីម៉ូថេទី២ ៣:១៦ "គ្រប់បទគម្ពីរ គឺជាព្រះទ្រង់បានបញ្ចេញព្រះវិញ្ញាណបណ្តាលឲ្យតែងទេ។

លោកុប្បត្តិ ២:៧ *"ព្រះយេហូវ៉ាដ៏ជាព្រះ ទ្រង់យកធូលីដីមកសូន្យធ្វើជាមនុស្ស ទ្រង់ផ្លុំខ្យល់ដង្ហើមជីវិតបញ្ចូលទៅក្នុងរន្ធច្រមុះ នោះមនុស្សក៏ត្រឡប់ជាមានជីវិតរស់ឡើង។"*